Středa 20. ledna 2021

P9_TA(2021)0013

Provádění společné bezpečnostní a obranné politiky – výroční zpráva za rok 2020

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. ledna 2021 o provádění společné bezpečnostní a obranné politiky – výroční zpráva za rok 2020 (2020/2207(INI))

(2021/C 456/08)

Evropský parlament,

— s ohledem na Lisabonskou smlouvu,

— s ohledem na závěry Evropské rady ze dne 20. prosince 2013, 26. června 2015, 15. prosince 2016, 22. června 2017, 28. června 2018, 14. prosince 2018, 20. června 2019, 12. prosince 2019 a 21. července 2020,

— s ohledem na závěry Rady ohledně společné bezpečnostní a obranné politiky ze dne 25. listopadu 2013, 18. listopadu 2014, 18. května 2015, 27. června 2016, 14. listopadu 2016, 18. května 2017, 17. července 2017, 25. června 2018, 17. června 2019 a 17. června 2020,

— s ohledem na závěry Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě o zřízení paktu pro civilní SBOP,

— s ohledem na závěry Rady ohledně žen, míru a bezpečnosti ze dne 10. prosince 2018,

— s ohledem na závěry Rady ze dne 19. června 2017 o rámci pro společnou diplomatickou reakci EU na nepřátelské činnosti v kyberprostoru,

— s ohledem na závěry Rady ze dne 7. června 2018 o mládeži, míru a bezpečnosti a ze dne 5. června 2020 o mládeži a vnější činnosti,

— s ohledem na rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/797 ze dne 17. května 2019 o omezujících opatřeních proti kybernetickým útokům ohrožujícím Unii nebo její členské státy ([1]),

— s ohledem na závěry Rady o dalším úsilí za účelem posílení odolnosti a boje proti hybridním hrozbám ze dne 10. prosince 2019,

— s ohledem na dokument nazvaný „Sdílená vize, společný postup: silnější Evropa – Globální strategie zahraniční a bezpečnostní politiky Evropské unie“, který dne 28. června 2016 představila místopředsedkyně Komise, vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku,

— s ohledem na společné sdělení Evropskému parlamentu a Radě „Akční plán o vojenské mobilitě“ ze dne 28. března 2018 (JOIN(2018)0005),

— s ohledem na společná prohlášení předsedů Evropské rady a Komise a generálního tajemníka Severoatlantické aliance ze dne 8. července 2016 a 12. července 2018,

— s ohledem na Chartu Organizace spojených národů,

— s ohledem na Helsinský závěrečný akt z roku 1975, který zveřejnila Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE),

— s ohledem na společný soubor 42 návrhů, které potvrdily Rada EU a rada NATO dne 6. prosince 2016, a na zprávy ze dne 14. června 2017 a 5. prosince 2017 o pokroku při jeho provádění a na nový soubor 32 návrhů, které potvrdily obě rady dne 5. prosince 2017,

([1]) Úř. věst. L 129 I, 17.5.2019, s. 13.

— s ohledem na pátou zprávu o pokroku při provádění společného souboru návrhů ze dne 16. června 2020, které byly potvrzeny Radou EU a radou NATO ve dnech 6. prosince 2016 a 5. prosince 2017,

— s ohledem na mimořádný dopad odchodu Velké Británie z EU na potenciální obrannou kapacitu Unie, vzhledem k tomu, že jde o jednu z nejmocnějších evropských vojenských sil,

— s ohledem na nelegální invazi Ruska na Krym a jeho nezákonnou anexi,

— s ohledem na porušování hranic vzdušného prostoru a námořních hranic členských států ze strany Ruska,

— s ohledem na narůstající ekonomickou a vojenskou přítomnost Číny ve Středomoří a v afrických zemích,

— s ohledem na hrozbu teroristických útoků v tuzemsku i v zahraničí, zejména ze strany ISIS,

— s ohledem na nové technologie, jako je umělá inteligence, vesmírné kapacity a kvantová výpočetní technika, které pro lidstvo představují nové možnosti, ale také nové náročné úkoly v oblasti obranné a zahraniční politiky, jež vyžadují jasnou strategii a dosažení konsenzu mezi spojenci,

— s ohledem na druhou zprávu o pokroku v oblasti priorit EU a OSN na období let 2019–2021 zaměřených na mírové operace a řešení krizí,

— s ohledem na rezoluce Valného shromáždění OSN č. 3212(1974), 32/15(1977), 33/15(1978), 34/30(1979) a 37/253 (1983),

— s ohledem na rezoluce Rady bezpečnosti OSN (UNSCR) č. 353(1974), 361(1975), 367(1975), 458(1979), 541(1983), 550(1984), 649(1990), 716(1991), 750(1992), 774(1992), 789(1992), 889 (1993), 939(1994), 1032(1995), 1062 (1996), 1250(1999), 2009(2011), 2095(2013) a 2174(2014),

— s ohledem na cíle udržitelného rozvoje OSN, se zvláštním důrazem na cíl udržitelného rozvoje č. 16, který se zaměřuje na podporu mírumilovných a inkluzivních společností pro udržitelný rozvoj,

— s ohledem na dokument OSN z června 2018 s názvem „Zajištění naší společné budoucnosti – program odzbrojení“,

— s ohledem na přezkum Evropského účetního dvora (EÚD) č. 09/2019 o evropské obraně,

— s ohledem na svá usnesení ze dne 14. prosince 2016 ([2]), 13. prosince 2017 ([3]), 12. prosince 2018 ([4]) a 15. ledna 2020 ([5]) o provádění společné zahraniční a bezpečnostní politiky (SZBP),

— s ohledem na své usnesení ze dne 13. června 2018 o vzájemných vztazích EU-NATO ([6]),

— s ohledem na své doporučení Radě a místopředsedovi Komise, vysokému představiteli Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku (dále jen „místopředseda Komise, vysoký představitel“) ohledně přípravy procesu přezkumu Smlouvy o nešíření jaderných zbraní (NPT) v roce 2020, kontrole jaderných zbraní a možnostech jaderného odzbrojení,

— s ohledem na své usnesení ze dne 17. září 2020 o vývozu zbraní: provádění společného postoje 2008/944/SZBP ([7]),

([2]) Úř. věst. C 224, 27.6.2018, s. 50.
([3]) Úř. věst. C 369, 11.10.2018, s. 36.
([4]) Úř. věst. C 388, 13.11.2020, s. 91.
([5]) Přijaté texty, P9_TA(2020)0008.
([6]) Úř. věst. C 28, 27.1.2020, s. 49.
([7]) Přijaté texty, P9_TA(2020)0224.

Středa 20. ledna 2021

— s ohledem na své usnesení ze dne 14. února 2019 o budoucnosti Smlouvy o likvidaci raket středního a kratšího doletu (INF) a důsledcích pro Evropskou unii ([8]),

— s ohledem na svůj postoj ze dne 18. dubna 2019 k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zřizuje Evropský obranný fond ([9]),

— s ohledem na své doporučení Radě o rozhodnutí o zřízení evropského mírového nástroje ([10]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 12. září 2018 o autonomních zbraňových systémech ([11]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 23. července 2020 o závěrech mimořádného zasedání Evropské rady konaného ve dnech 17.–21. července 2020 ([12]),

— s ohledem na článek 54 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci (A9-0265/2020),

1. připomíná, že EU má ambice stát se celosvětovým obhájcem míru a bezpečnosti, a vyzývá ji, aby v rámci své činnosti a svých opatření usilovala o zachování mezinárodního míru, bezpečnosti, skutečného multilateralismu, spolupráce, globální stability a o aktivní podporu mezinárodního řádu založeného na pravidlech, mezinárodního práva, lidských práv a demokracie, v souladu se zásadami a hodnotami Charty OSN a cíli podle článku 21 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouvy o EU“);

2. zdůrazňuje, že s ohledem na stávající rostoucí mnohotvárné hrozby pro globální regionální a národní bezpečnost a stabilitu, jimž EU čelí ve vysoce multipolárním a nepředvídatelném prostředí s důraznějšími a konkurenčnějšími globálními a regionálními mocnostmi a měnícími se spojenectvími, budou moci evropští aktéři rozvíjet silnější společnou bezpečnostní a obrannou politiku (SBOP) pouze prostřednictvím kombinované váhy silné a jednotné Evropské unie a jejích členských států, v úzké spolupráci s podobně smýšlejícími demokraciemi, s cílem hrát silnější a relevantnější úlohu na mezinárodní scéně v novém geopolitickém prostředí a přispívat k míru, bezpečnosti lidí, udržitelnému rozvoji, prosperitě, svobodě, dodržování základních práv a hodnot a demokracie;

3. konstatuje, že trvalé zhoršování bezpečnostního prostředí Unie má přímý či nepřímý dopad na bezpečnost jejích členských států a občanů; zdůrazňuje, že v tomto nestálém a nepředvídatelném prostředí by měla Unie a její členské státy spolu hrát důležitější úlohu s cílem zajistit bezpečnost členských států, občanů a hodnot před mnohostrannými hrozbami, riziky a výzvami;

4. bere na vědomí cíl Evropské unie rozvíjet strategickou autonomii jakožto ambici založenou na schopnosti Unie nezávisle vyhodnocovat krizovou situaci a přijímat autonomní rozhodnutí a na její schopnosti jednat samostatně, když to okolnosti vyžadují, s cílem bránit své zájmy a hodnoty a současně plně respektovat spojenectví a své strategické partnery i zásadu komplementarity s NATO;

5. vyzývá místopředsedu Komise, vysokého představitele, a Radu, aby stanovili společnou formální definici strategické autonomie a velmi jasně definovali její cíle, zdroje a prostředky na provádění; považuje schopnost autonomního jednání za důležitý prostředek EU pro posílení mnohostranných akcí, jež sníží její zranitelnost vůči vnějším hrozbám a učiní z ní spolehlivějšího partnera v mnohostranném pořádku založeném na pravidlech;

6. je přesvědčen, že pandemie COVID-19 prokázala zranitelnost EU i její závislost na třetích zemích; zdůrazňuje proto, že je v této souvislosti ještě důležitější zintenzivnit úsilí EU o strategickou autonomii;

7. konstatuje, že bylo dosaženo určitého pokroku při provádění SBOP; vítá skutečnost, že EU je stále odhodlána zvyšovat svoji globální přítomnost a schopnost prosazovat a zajišťovat celosvětovou bezpečnost, a to i prostřednictvím misí a operací SBOP, s cílem dosahovat udržitelného míru a prosperity a aktivně přispívat k překonávání a urovnávání konfliktů po celém světě, zejména ve svém sousedství;

([8]) Přijaté texty, P8_TA(2019)0130.
([9]) Přijaté texty, P8_TA(2019)0430.
([10]) Přijaté texty, P8_TA(2019)0330.
([11]) Úř. věst. C 433, 23.12.2019, s. 86.
([12]) Přijaté texty, P9_TA(2020)0206.

8. vítá oznámení místopředsedy Komise, vysokého představitele, že do konce roku 2020 bude představena analýza společných hrozeb a výzev, která poskytne základ pro politické diskuse s členskými státy a pro tvorbu strategického směřování; konstatuje, že strategické směřování posílí a bude řídit provádění úrovně ambicí EU stanovené v roce 2016 a vymezí strategický přístup a konkrétní cíle ve čtyřech klíčových oblastech: krizové řízení, odolnost, schopnosti a partnerství, a to nejpozději do roku 2022; zdůrazňuje, že je to nezbytné, neboť je třeba, aby EU vyvíjela ilustrativní scénáře pro vojenské a civilní zásahy a dobře se připravila na operační a politické úrovni; doufá, že strategické směřování jako první krok k vyvinutí nezávislých operačních kapacit EU povede k harmonizovanější strategické kultuře, a tak usnadní rozhodování v Unii;

9. zvažuje předložení vlastních zpráv a doporučení v klíčových oblastech strategického směřování za účelem poskytnutí podnětů a pokynů Parlamentu v souladu s našimi demokratickými institucionálními zásadami;

10. zdůrazňuje, že pro Unii má zásadní význam udržitelná regionální stabilita, bezpečnost a prosperita a předcházení destabilizačním procesům v jejím sousedství, a to jak na východě, tak na jihu a v Arktidě; zdůrazňuje klíčovou úlohu, kterou hrály operace EUFOR Althea a EULEX Kosovo při prosazování stability a bezpečnosti posilováním odolnosti zemí a podporou budování kapacit v regionu, který má pro EU strategický význam; vítá prodloužení mandátů mise EULEX Kosovo a EUAM Ukrajina a znovu vyzdvihuje důležitost zapojení SBOP na západním Balkáně a ve východním sousedství; vybízí k přezkumu probíhající mise SBOP EUAM Ukrajina s cílem určit, jak může tato mise dále napomoci bezpečnosti Ukrajiny;

11. poukazuje na skutečnost, že nestabilita v jižním sousedství EU, zejména v regionech oblasti Sahelu, západní Afriky a Afrického rohu, má v konečném důsledku negativní vedlejší účinky, zejména na jižní sousedství EU, a představuje tudíž přímou výzvu pro naši správu evropských vnějších hranic;

12. je znepokojen tím, že vojenské síly Ruské federace stále okupují velké části Ukrajiny a Gruzie a že jsou nadále přítomny v Moldavské republice, což představuje porušení mezinárodního práva, a že Rusko nadále destabilizuje mír a bezpečnost v regionu; vyjadřuje znepokojení nad nebývalým rozsahem státem podporovaných dezinformačních kampaní ve východním sousedství; nadále odsuzuje ruskou vojenskou intervenci a nezákonnou anexi Krymského poloostrova a udržování zamrzlého konfliktu v Moldavsku; zdůrazňuje, že pokud jde o politiku EU v této oblasti, je třeba vystupovat jednotně;

13. vítá ukončení nepřátelských akcí v Náhorním Karabachu a jeho okolí; se znepokojením poukazuje na vojenské zapojení třetích zemí do tohoto konfliktu, a zejména na destabilizující úlohu a vměšování Turecka; vyzývá k mezinárodnímu vyšetření údajné přítomnosti zahraničních bojovníků a používání klusterové munice a fosforových bomb; vyzývá Evropskou unii a mezinárodní orgány, aby zajistily, že vojenské zločiny v Náhorním Karabachu a používání zakázaných zbraní v tomto konfliktu nezůstanou nepotrestány; trvá na tom, že je třeba umožnit dodávky humanitární pomoci, přistoupit neodkladně k výměně uvězněných a zraněných a že je třeba chránit kulturní dědictví Náhorního Karabachu;

14. vyjadřuje hluboké znepokojení nad nedávnou eskalací napětí v některých potenciálních oblastech konfliktů v indicko-tichomořské oblasti, jako jsou sporné hranice mezi Indií a Čínou, Východočínské a Jihočínské moře a Tchajwanský průliv, včetně stále více provokativních vojenských manévrů Číny zaměřených na Tchaj-wan; vyzývá všechny zúčastněné strany, aby řešily své neshody mírovými prostředky a zmírnily napětí a zdržely se jednostranných kroků ke změně současného stavu; zdůrazňuje význam mírového rozvoje v celém Tchajwanském průlivu pro zachování míru, stability a prosperity Číny a Tchaj-wanu a také v asijsko-tichomořské oblasti, která má i nadále zásadní význam pro zájmy EU; vyzývá EU a její členské státy, aby přehodnotily svou politiku angažovanosti vůči Tchaj-wanu a aby spolupracovaly s mezinárodními partnery stejného smýšlení s cílem chránit demokratický Tchaj-wan před hrozbami ze zahraničí; vyjadřuje znepokojení nad dezinformační kampaní, kterou s nekalým úmyslem vedou některé třetí země s cílem narušit úsilí demokracií v indicko-pacifickém regionu, včetně Tchaj-wanu, v boji proti pandemii COVID-19; vyzývá EU a její členské státy, aby podporovaly smysluplnou a pragmatickou účast Tchaj-wanu jako pozorovatele na zasedáních, mechanismech a činnostech Světové zdravotnické organizace (WHO) s cílem společně bojovat proti celosvětové krizi v oblasti veřejného zdraví;

15. je krajně znepokojen protiprávními činnostmi a hrozbami vojenského zásahu proti členským státům EU ze strany Turecka ve východním Středomoří a důrazně je odsuzuje; se znepokojením konstatuje, že jednostranné akce Turecka v rozporu s úsilím o deeskalaci porušují mezinárodní právo a přímo narušují suverenitu některých členských států; znovu

opakuje, že Unie je připravena využít veškerých nástrojů a možností, které má k dispozici, mimo jiné opatření v souladu s článkem 29 Smlouvy o EU a článkem 215 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouvy o fungování EU"), k obraně svých zájmů a zájmů svých členských států; připomíná nedávné závěry Rady o východním Středomoří a vyzývá k nové souhrnné strategii EU-Turecko;

16. zdůrazňuje, že přístup k nezávadné pitné vodě může vést k závažným konfliktům; zdůrazňuje, že Evropská unie musí vytvořit politickou strategii, která usnadní řešení v těchto oblastech s vysoce destabilizujícím potenciálem, a současně musí pobízet země, v nichž probíhá konflikt a které se nacházejí v nejdůležitějších oblastech vodních zdrojů, aby podepsaly Helsinskou úmluvu o vodě z roku 1992, jež byla dokončena v New Yorku v roce 1997 a která se týká ochrany a využívání přeshraničních vodních cest a mezinárodních jezer;

Konsolidace úsilí Evropské unie: posílení účinnosti misí a operací SBOP v nepředvídatelném a destabilizovaném prostředí

17. domnívá se, že SBOP se zakládá v první řadě na schopnosti Unie nasazovat civilní a vojenské mise a operace v případech krizových situací, jež mají vliv na bezpečnost Unie a jejích členských států nebo které vyžadují mezinárodní intervenci v souladu s mezinárodním právem a s Chartou a rezolucemi OSN; konstatuje, že Unie v současné době provádí jedenáct civilních a šest vojenských misí a operací a z těchto vojenských misí a operací jsou tři mise s výkonnými pravomocemi (ATALANTA, EUNAVFOR MED IRINI, EUFOR ALTHEA) a tři mise bez výkonných pravomocí (EUTM Mali, EUTM Somálsko, EUTM RCA); připomíná, že mandáty mise SBOP jsou zaměřeny mimo jiné na posílení reformy bezpečnostního sektoru, urychlení pokroku v reformě soudnictví a posílení vojenského a policejního výcviku; doporučuje, aby byly operace a mise pravidelně vyhodnocovány s cílem stanovit, kde by mohla být dále posílena jejich efektivita; zdůrazňuje, že je důležité, aby byly mise vysílány rychleji, pružněji a konzistentnějším způsobem;

18. bere na vědomí, že některým členským státům bohužel stále chybí politická vůle k tomu, aby se významným a důvěryhodným způsobem zapojily do misí a operací SBOP; zdůrazňuje, že je důležité, aby byly mise a operace robustnější, a to jak z hlediska lidských zdrojů, tak z hlediska jejich mandátu; vyzývá členské státy, aby více přispívaly svými silami a prostředky do všech misí a operací SBOP a zejména se zaměřily na stávající nedostatky, protože otázka financování misí a operací SBOP je klíčová pro jejich udržitelnost, zejména v době krizí, a pro otázku potenciálního zvýšení napětí a konfliktů; zdůrazňuje, že rozpočet SBOP by neměl být oslabován;

19. zdůrazňuje, že účast žen v misích SBOP přispívá k efektivitě mise a zvyšuje důvěryhodnost EU jakožto zastánce rovných práv pro muže a ženy na celém světě; vyzývá k smysluplnému začleňování hlediska rovnosti žen a mužů při formování SBOP, zejména prostřednictvím lepší genderové vyváženosti pracovníků a vedení misí a operací SBOP a specifického výcviku vyslaných pracovníků; vítá skutečnost, že všechny civilní mise SBOP nyní jmenovaly poradce pro otázky rovnosti žen a mužů, a vyzývá vojenské mise SBOP, aby učinily totéž; vybízí členské státy, aby navrhly ženy jako kandidátky na stávající volná místa; vyzývá k tomu, aby veškerý vojenský a civilní personál vyslaný EU byl dostatečně proškolen v oblasti rovnosti žen a mužů a v oblasti provádění rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1325 o ženách, míru a bezpečnosti, zejména pokud jde o to, jak začlenit hledisko rovnosti žen a mužů do jejich úkolů; vyjadřuje politování nad tím, že počet žen pracujících v misích SBOP, a zejména ve vojenských operacích, je i nadále velmi nízký; naléhavě vyzývá Evropskou službu pro vnější činnost (ESVČ), aby prosazovala potřebu konkrétního cíle a politického závazku zvýšit počet žen v misích a operacích EU pro řešení krizí; naléhavě vyzývá členské státy, aby se zabývaly způsoby, jak posílit politiky v oblasti náboru a udržení pracovníků a podpořit účast žen v misích pro budování a udržování míru; zdůrazňuje, že je třeba začlenit do rozpočtu EU novou položku, která by financovala postavení poradců pro otázky rovnosti žen a mužů v rámci vojenských misí SBOP;

20. zdůrazňuje celkové zapojení Unie v oblasti Sahelu a Afrického rohu prostřednictvím šesti civilních (EUCAP Mali, EUCAP Niger, EUCAP Somálsko) a vojenských misí (EUTM Mali, EUTM Somálsko, EUNAVFOR ATALANTA, EUNAVFOR MED Irini);

21. konstatuje, že vojenské operace SBOP jsou čím dál více zaměřeny na výcvik ozbrojených sil (tj. školící mise EUTM) bez výkonných pravomocí; domnívá se, že mandát těchto misí je třeba posílit, aniž by to mělo vliv na jejich nevýkonnou povahu, s cílem umožnit evropským poradcům kontrolovat co nejblíže místu nasazení, zda byly výcvikové programy provedeny dobře a zda jsou zcela v souladu s aktuálními operačními potřebami místních ozbrojených sil; konstatuje, že by

to rovněž umožnilo lépe předcházet špatnému řízení a případům zneužívání při nasazení vycvičených sil v terénu; zdůrazňuje, že to platí zejména pro misi EUTM Mali, kde jsou nasazeny malijské ozbrojené síly ve velmi rozdílných a problematických oblastech, což vyžaduje dohled nad tím, jak je evropský výcvik nyní prováděn;

22. zdůrazňuje, že pouze několik misí SBOP pořádá školení o sexuálním obtěžování a obtěžování na základě pohlaví, a vyzývá ESVČ a členské státy, aby poskytovaly povinné školení v oblasti takového obtěžování ve všech misích a operacích a aby zajistily účinnou ochranu obětí a oznamovatelů; vyzývá k aktualizaci obecných norem chování pro mise a operace SBOP tak, aby zahrnovaly zásadu nulové tolerance vůči nečinnosti vedoucích a řídících představitelů EU, pokud jde o sexuální a genderově podmíněné násilí;

23. vítá závěry Rady ze dne 12. října 2020 o operaci EUFOR Althea a připravenost pokračovat v plnění mandátu této operace, jenž spočívá v podpoře orgánů Bosny a Hercegoviny při udržování bezpečného a chráněného prostředí na základě obnoveného souhlasu OSN; uznává výzvy, jež představuje pandemie COVID-19, a oceňuje skutečnost, že pracovníci misí fungují i během této doby;

24. připomíná, že bezpečnostní situace v Somálsku je velmi znepokojivá a je destabilizujícím prvkem celé oblasti Afrického rohu i mimo ni; v této souvislosti se domnívá, že posílení mise EUTM Somálsko, pokud jde o schopnost poskytovat strukturám velení poradenství, umožní významně ovlivňovat vedení operací v rámci mnohostranného mechanismu vojenské pomoci;

25. vybízí k vyvíjení úsilí v procesu regionalizace, který byl spuštěn prostřednictvím regionální poradní a koordinační jednotky a rozhodnutím Rady ze dne 12. února 2019 tak, aby tento proces vstoupil do druhé fáze a došlo tím k posílení regionálního přístupu EU v oblasti Sahelu, zejména EUTM Mali v rámci rozšíření jeho působnosti na skupinu G5 Sahel, aby kroky EU byly efektivnější a operativnější přes hranice zemí G5 Sahel, a na podporu přeshraniční spolupráce a tak zefektivnění činností EUCAP Sahel Mali, EUCAP Sahel Niger a EUTM Mali; vyzývá k jejímu přejmenování na EUTM Sahel; konstatuje, že pro dosažení stability a dlouhodobého rozvoje tohoto kontinentu je zásadní konzistentnost a bezpečnostní spolupráce s africkými zeměmi; je toho názoru, že regionalizace přístupu SBOP v Sahelu má význam, ale vyžaduje jasnější organizaci mezi již existujícími civilními a vojenskými misemi SBOP, místními aktéry a dalšími mezinárodními organizacemi (tj. mírovou misí OSN MINUSMA a operací Barkhane vedenou francouzskou armádou) pro zajištění operační synergie a koordinovaného úsilí na úrovni Unie;

26. vyjadřuje znepokojení nad probíhající dezinformační kampaní namířenou proti EU ve Středoafrické republice; vyzývá místopředsedu Komise, vysokého představitele, aby podnikl kroky k tomu, aby bylo možné účinně identifikovat zdroj těchto dezinformací a bojovat proti takovým útokům; vítá zahájení mise EUAM RCA na podporu reformy bezpečnostního sektoru Středoafrické republiky a na prodloužení mandátu EUTM RCA; domnívá se, že je třeba, aby Unie rychle a účinně zlepšila své kapacity pro dodávky vybavení nad rámec výcviku poskytovaného misemi EUCAP a EUTM; konstatuje, že vytvoření evropského mírového nástroje by zajistilo komplexní přístup k budování kapacit vojenských sil našich partnerů; poukazuje na to, že jiné asertivní a aktivní zahraniční subjekty, které nemusí nutně sdílet stejné etické zásady jako Unie a její členské státy, zaplňují mezeru v oblasti kapacit a jsou zapojeny do dodávek vybavení těmto silám, bez ohledu na dodržování zásad právního státu a mezinárodních norem;

27. je hluboce znepokojen zhoršením bezpečnostní a humanitární situace v oblasti Sahelu, kde terorismus zvyšuje tlak na země skupiny G5 Sahel a jejich sousedství, což zhoršuje místní politické, etnické a náboženské napětí; zdůrazňuje význam podpory, kterou v této souvislosti poskytují mise a operace EU v Sahelu; připomíná, že je velmi důležité zachovat dlouhodobé investice mezinárodního společenství s cílem usilovat o bezpečnost a stabilitu v Mali a Sahelu; vítá obnovení činnosti misí a operací EU v Mali;

28. vyzývá k novému přístupu na operativní úrovni k reformě bezpečnostního sektoru, pomoci v otázkách bezpečnosti a budování vojenských kapacit, který bude vycházet ze získaných zkušeností, zejména v Mali, a který bude klást důraz na a) demokratickou kontrolu všech bezpečnostních sil včetně ozbrojených sil, b) demokratickou a transparentní správu tohoto odvětví, c) systematické monitorování plného a přísného dodržování mezinárodních lidských práv a mezinárodního humanitárního práva ze strany všech aktérů a, d) na jasný mechanismus pozastavení nebo odnětí v případě beztrestnosti a pokračujícího porušování;

Středa 20. ledna 2021

29. bere na vědomí lepší úroveň koordinace mezi civilními a vojenskými misemi ve třech zemích: Mali, Středoafrická republika a Somálsko; vítá koordinované úsilí mise Evropské unie zaměřené na budování kapacit v Somálsku (EUCAP Somálsko) a mise EUTM Somálsko ve snaze doplnit operativní sblížení mezi somálskou policií a somálskou armádou v osvobozených oblastech, jež byly pod vlivem skupiny aš-Šabáb; zdůrazňuje, že integrovaný přístup nástrojů, rozpočtových nástrojů a aktérů v EUAM CAR a EUTM CAR je třeba ve vhodných případech zopakovat i v jiných misích a operacích SBOP;

30. vítá zahájení operace EUNAVFOR MED IRINI, která má za cíl přispívat k udržitelnému míru, bezpečnosti a stabilitě prostřednictvím podpory prosazování zbrojního embarga vůči Libyi v souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN 2526 (2020), výcviku libyjské pobřežní stráže a narušování činnosti převaděčů; konkrétně vyzývá členské státy, aby vyčlenily potřebné prostředky v podobě zpravodajství, pozorování, průzkumu a námořních sil, které jsou třeba k posílení schopností operace IRINI, jež má dosud omezené kapacity, a vybízí k užší spolupráci s probíhající námořní operací NATO Sea Guardian a ke spolupráci s regionálními partnery; zdůrazňuje mezinárodní závazky v oblasti vyhledávání a záchrany osob na moři, které se ocitly v nouzi; vyzývá místopředsedu Komise, vysokého představitele, aby v této oblasti využil veškeré prostředky EU, zejména pak Satelitní středisko EU a Středisko EU pro analýzu zpravodajských informací; vítá stálý pokrok směrem ke stabilizaci situace v Libyi a vyzývá EU, aby přijala aktivní úlohu v procesu mediace a tak přispěla k vytvoření nezbytných základů pro mírovou, stabilní a demokratickou Libyi;

31. bere na vědomí rozhodnutí Rady ze dne 20. června 2020 rozšířit mandát tří jejích civilních misí SBOP; jedná se o misi Evropské unie pro pomoc při integrované správě hranic v Libyi (EUBAM Libya), misi Evropské unie pro pomoc na hranicích na hraničním přechodu Rafáh (EUBAM Rafah) a policejní misi Evropské unie pro palestinská území (EUPOL COPPS);

32. vyzývá k dalšímu rozvoji a posílení rozhodování EU v civilně-vojenských záležitostech a k rozvoji a posílení struktur velení a řízení, přičemž je třeba zajistit samostatné vojenské i civilní linie vedení;

33. konstatuje, že v roce 2020 měl být zahájen strategický přezkum útvaru schopnosti vojenského plánování a vedení (MPCC); vyzývá, vzhledem k dopadu tohoto přezkumu na velení a řízení vojenských misí a operací, místopředsedu Komise, vysokého představitele, aby Parlament bez zbytečného prodlení průběžně informoval o možných a zvolených možnostech; zdůrazňuje, že EU vyžaduje trvalou a plnohodnotnou strukturu vojenského velení, aby mohla jednat autonomně, a proto vyzývá Radu, aby takovou strukturu zavedla;

34. bere na vědomí celkový pokrok, kterého bylo dosaženo, a úsilí, jež bylo vyvinuto, v uplatnění paktu pro civilní SBOP, jehož cílem je zvýšit u civilní SBOP účinnost, flexibilitu a schopnost reagovat jak na národní úrovni prostřednictvím rozvoje a uplatnění vnitrostátních prováděcích plánů na zvýšení národních příspěvků na civilní SBOP, tak na úrovni EU prostřednictvím rozvoje společného akčního plánu; vyzývá, aby byl do začátku léta 2023 plně proveden pakt pro civilní SBOP; bere na vědomí, že se civilní SBOP potýká s četnými problémy souvisejícími s kapacitami, a to pokud jde o dostupnost dostatečného počtu policistů, soudců, státních zástupců a dalších odborníků z oblasti soudnictví a civilní bezpečnosti; vyjadřuje přesvědčení, že EU musí pokračovat v komplexním hodnocení civilních misí EUCAP Sahel Mali, EUCAP Sahel Niger, EUCAP Somálsko a mise EUAM Středoafrická republika z hlediska mandátu, rozpočtu a lidských zdrojů tak, aby byly plně funkční a účinné; vyzývá členské státy, aby poskytly podrobný každoroční přezkum, v němž zhodnotí pokrok v provádění paktu pro civilní SBOP; vyzývá všechny dotčené aktéry k posílení spolupráce a synergií mezi civilními a vojenskými misemi nasazenými ve stejném operačním prostoru, zejména s významem pro mobilitu a zabezpečenou digitální infrastrukturu; vítá vytvoření centra excelence pro civilní řešení krizí, jež bylo otevřeno v září 2020, a vyzývá členské státy, aby se aktivně podílely na jeho práci;

35. chválí nepřetržitost a stálou přítomnost misí a operací SBOP i přes velmi náročné podmínky a negativní dopady způsobené pandemií COVID-19; naléhavě žádá, aby rozpočet, zdroje, plánování a vybavení pro mise a operace SBOP byly posuzovány a upravovány ve světle poznatků získaných během krize způsobené pandemií COVID-19, aby bylo zajištěno zachování efektivity operací; zdůrazňuje, že je důležité, aby EU zvážila, co dalšího by bylo možné udělat pro minimalizaci a řízení rizika infikování zaměstnanců, vyjadřuje vážné znepokojení nad negativním znásobujícím dopadem onemocnění COVID-19 na stávající krize a domnívá se, že je naprosto nezbytné, aby EU zabránila tomu, aby onemocnění COVID-19

zničilo mnohaletý pokrok v budování míru; je znepokojen vlnou dezinformací, které jsou namířené zejména proti misím a operacím SBOP v době pandemie COVID-19; zdůrazňuje, že je třeba, aby EU posílila své strategické komunikační nástroje a veřejnou diplomacii, a to zejména v zemích, kde jsou nasazeny mise a prováděny operace SBOP;

36. uznává příspěvek civilních a vojenských misí SBOP k udržování míru, pro stabilitu, posílení mezinárodní bezpečnosti a podporu třetích zemí v boji proti terorismu; naléhavě vyzývá EU k rozšiřování institucionálních kapacit EU v oblasti předcházení konfliktům a mediace; vyzývá k proaktivnímu přístupu k řešení vleklých konfliktů v bezprostředním sousedství EU; vyzývá k uplatnění přístupů, které zohledňují konflikty a jsou zaměřené na lidi, a které budou do centra zapojení EU stavět lidskou bezpečnost a lidská práva;

37. je přesvědčen, že Unie musí soustředit své úsilí na mise a operace, při kterých vytváří největší přidanou hodnotu; klade si otázku, zda je na místě nadále zachovávat některé mise, uvítal by proto úvahy o významu a účinnosti některých misí;

38. vyzývá k rychlému přijetí a zavedení evropského mírového nástroje, jenž bude zaměřen na zvýšení účinnosti misí EU a bude podporovat její partnery a přispívat k mírovým operacím; zdůrazňuje, že z tohoto nástroje by měla být financována část nákladů na obrannou činnost EU, včetně společných nákladů na vojenské operace SBOP a nákladů spojených s budováním vojenských kapacit pro partnery v zemích, v nichž EU zasahuje, a měl by být proto vybaven rozpočtem, který by postačoval pro účinné řešení současných výzev spojených se školením, operacemi, misemi, projekty a vojenským vybavením včetně zbraní, munice a transportu, a to v plném souladu se společným postojem, lidskými právy a humanitárním právem, který bude zahrnovat účinná ustanovení o transparentnosti, jak se stanoví v doporučení ze dne 28. března 2019 o zřízení evropského mírového nástroje; připomíná, že je třeba provádět souhrnné posouzení rizik ex ante a úzce monitorovat jeho využívání přijímajícími zeměmi, zejména v oblastech s rychle se měnícím politickým terénem a velkou propustností státních hranic, a že je nutno zavést nezbytné záruky na úrovni EU, aby předešlo tomu, že tyto zbraně získají teroristické skupiny a další aktéři využívající je k nekalým účelům;

39. vítá skutečnost, že v projevu o stavu Unie 2020 byl oznámen záměr vypracovat v roce 2021 společné sdělení o strategickém přístupu na podporu odzbrojení, demobilizace a opětovného začlenění bývalých účastníků bojů v rámci včasného přezkumu koncepce EU na podporu odzbrojení, demobilizace a opětovného začlenění z roku 2006; zdůrazňuje význam reformy bezpečnostního sektoru jakožto priority, zejména pro naše civilní mise SBOP, jejímž hlavním cílem by mělo být zavedení přístupu zdůrazňujícího bezpečnost lidí; zdůrazňuje, že nový strategický přístup k odzbrojení, demobilizaci a opětovnému začlenění musí zajistit soulad mezi nástroji SBOP a rozvojovou pomocí EU;

Rozvoj účinných schopností SBOP

40. vítá iniciativy EU na rozvíjení schopností, mezi které patří program rozvoje CARD, stálá strukturovaná spolupráce (PESCO) a Evropský obranný fond a dva programy, jež mu předcházely PADR a EDIDP, protože mohou přispívat k větší soudržnosti, koordinaci a interoperabilitě při provádění SBOP, přípravě půdy pro splnění petersberských úkolů a upevnění solidarity, soudržnosti, odolnosti a strategické autonomie Unie;

41. uznává, že začlenění do iniciativ EU v oblasti rozvoje schopností a smysluplná účast většího počtu členských států na hlavních evropských projektech v oblasti obrany, které jsou v současné době prováděny téměř výhradně na dvoustranném základě (tj. FCAS a MGC), mají zásadní význam pro úspěch procesu evropské integrace v oblasti obrany a představují jasnou přidanou hodnotu pro evropské úsilí o posílenou spolupráci, integraci v oblasti obrany a interoperabilitu ve prospěch misí a operací SBOP;

42. konstatuje, že je klíčové zvýšit soudržnost, inkluzivnost, koordinaci a vzájemný soulad nástrojů obranného plánování EU a nástrojů a iniciativ rozvoje kapacit, aby vytvořily užitečné synergie a vzájemně se posilovaly, předcházely zdvojování, zajistily účinné a strategické využití zdrojů a interoperabilitu a usnadnily rychlé nasazení;

Středa 20. ledna 2021

43. vyzývá členské státy, aby zvýšily své výdaje na obranu a usilovaly o dosažení cíle ve výši 2 % HDP;

44. vítá dohodu, jíž bylo dosaženo ohledně nařízení o EDF, a vyzývá k rychlému přijetí a ustanovení Evropského obranného fondu, který se bude zabývat společně schválenými prioritami v rámci rozvoje schopností obrany v letecké, pozemské, námořní a kybernetické oblasti a jejich urychlením, a tím podporovat schopnost EU působit jako celosvětový aktér přispívající k celosvětové bezpečnosti a tuto bezpečnost zajišťující; vyzývá členské státy, Radu a Komisi, aby poskytly Evropskému obrannému fondu odpovídající financování a aby se soustředily na strukturální projekty s vysokou přidanou hodnotou, a tak usnadnily průmyslovou spolupráci mezi členskými státy a upevnění pevné evropské technologické a průmyslové základny obrany (EDTIB), posílení technických, průmyslových a strategických kapacit s cílem posílit schopnost EU vytvářet autonomně vojenské kapacity a těmito kapacitami disponovat a zachovávat dlouhodobou evropskou technologickou autonomii; vybízí iniciativy v oblasti obranných kapacit, aby usnadnily zapojení malých a středních podniků;

45. poukazuje na vysoce citlivý a strategický charakter výzkumu v oblasti obrany a na potřebu regulovat přístup subjektů kontrolovaných třetími stranami mimo EU k projektům financovaným z Evropského obranného fondu tak, aby byl v souladu s ambicí EU v oblasti strategické autonomie; zdůrazňuje, že účast třetích zemí v Evropském obranném fondu v některých specifických a výjimečných případech, kdy konkrétním projektům přináší prokazatelnou technologickou a operační přidanou hodnotu, by měla být prováděna na základě účinné reciprocity, neměla by oslabovat strategické bezpečnostní zájmy EU, neměla by podrývat cíle Evropského obranného fondu a musí být přísně monitorována v souladu s pravidly stanovenými v návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zřizuje Evropský obranný fond (COM(2018)0476), jako je udržování duševního vlastnictví v EU;

46. vítá strategický přezkum první fáze stálé strukturované spolupráce do konce roku 2020, včetně přehledu o pokroku programu a určení nezbytných opatření k tomu, aby byla stálá strukturovaná spolupráce účinnější a více orientovaná na cíle; považuje stálou strukturovanou spolupráci za nástroj, který přispívá k posílení udržitelné a účinné obranné spolupráce a integrace obrany EU zlepšením obranných kapacit a interoperability zúčastněných členských států, zejména pokud jde o dostupnost, flexibilitu a schopnost nasazení sil; připomíná, že projekty stálé strukturované spolupráce by měly pomoci maximalizovat účinnost výdajů na obranu; domnívá se, že stálá strukturovaná spolupráce by se měla využívat jako doplňkový nástroj při dosahování cílů EU a měla by přispívat k cílům NATO; vítá nedávné přijetí rozhodnutí o zapojení třetích zemí do stálé strukturované spolupráce, avšak konstatuje, že jakákoli mimořádná účast v jednotlivých projektech stálé strukturované spolupráce musí přinášet přidanou hodnotu členským státům EU i projektům a musí připívat k posílení stálé strukturované spolupráce a SZBP a k naplnění náročnějších závazků, a sice na základě velmi přísných politicky a právně relevantních podmínek, a musí být uskutečňována na základě účinné reciprocity;

47. vyzývá zúčastněné členské státy, aby projevily plnou politickou angažovanost, úsilí a strategické ambice, poskytly nezbytné zdroje a splnily ambiciózní a závazné společné závazky, na nichž se dohodly, a současně zajistily hmatatelný pokrok při rychlém a účinném provádění stávajících projektů stálé strukturované spolupráce; zdůrazňuje, že projekty v první vlně jsou hlavně projekty budování kapacit, do nichž je zapojeno co nejvíce členských států, a že inkluzivní povaha projektů stálé strukturované spolupráce by neměla vést zúčastněné členské státy k oslabení jejich ambicí; je znepokojen tím, že nedostatky ve schopnostech a kritické nedostatky zjištěné v procesu základního cíle prostřednictvím plánu rozvoje schopností (CDP) a koordinovaného každoročního přezkumu v oblasti obrany (CARD) nebudou odpovídajícím způsobem nebo plně vyřešeny v zájmu provádění úspěšných vojenských operací; doporučuje, aby byl proveden přezkum stávajících 47 projektů stálé strukturované spolupráce s cílem ověřit dosažený pokrok a určit projekty, které by mohly být podle uvážení zúčastněných členských států seskupeny; vybízí zúčastněné členské státy, aby se zaměřily na projekty stálé strukturované spolupráce, které přinášejí skutečnou přidanou hodnotu s výraznějším operačním zaměřením, vzájemně prospěšným ziskem a strategickými předpoklady pro Unii, a na projekty se strategickým rozměrem, který řeší budoucí bezpečnostní hrozby; důrazně vybízí členské státy, aby v rámci reformy systému bojového uskupení EU posoudily možnosti, jak jej začlenit do stálé strukturované spolupráce s cílem zvýšit jeho operační kapacitu, modularitu a flexibilitu, a to zřízením stálých mezinárodních jednotek určených k plnění vojenských úkolů, jak je uvedeno v článku 43 Smlouvy o EU, a k posílení schopnosti EU provádět náročné operace pro řešení krizí;

Posílení spolupráce se strategickými partnery

48. vítá pokrok, kterého bylo dosaženo ve spolupráci EU-NATO od podpisu společného prohlášení ve Varšavě v roce 2016; chválí pokrok, kterého bylo dosaženo při provádění společného souboru návrhů z let 2016 a 2017, zejména v oblasti posílení politického dialogu EU-NATO na všech úrovních a rovněž strukturovaného dialogu o vojenské mobilitě,

úsilí dosáhnout větší soudržnosti mezi vlastními procesy obranného plánování a bližší spolupráce v oblasti kybernetické bezpečnosti a obrany a při boji proti hybridním hrozbám a dezinformačním kampaním; bere na vědomí úroveň spolupráce mezi NATO a EU při pomoci civilním orgánům v úsilí o omezení a zastavení šíření pandemie COVID-19; vyzývá EU a NATO k dalšímu zlepšení vzájemně se posilující spolupráce, a to i mezi misemi a operacemi, a k prohloubení jejich strategického partnerství; zdůrazňuje, že je důležité posílit partnerství EU a NATO v oblasti vojenské mobility; zdůrazňuje význam uspořádání a uskutečnění společné odborné přípravy a cvičení mezi evropskými ozbrojenými silami, jakož i paralelního a koordinovaného cvičení EU a NATO;

49. v tomto ohledu vítá operaci Atlantické odhodlání (Atlantic Resolve) a posílenou předsunutou přítomnost NATO na evropském kontinentu a uznává, že jednotky NATO sehrávají důležitou úlohu v úsilí o zabránění další ruské agrese a v případě konfliktu poskytují významnou pomoc;

50. připomíná, že pro státy, které jsou rovněž členy Severoatlantické aliance, zůstává NATO i nadále základním kamenem společné obrany, jak je výslovně uznáno ve Smlouvě o fungování EU; domnívá se, že spolupráce EU a NATO by se měla vzájemně doplňovat a plně respektovat zvláštnosti a úlohu každé z těchto dvou institucí a neměla by zbytečně replikovat nebo nahrazovat struktury; připomíná, že spolupráce v oblasti obrany je jedním z pilířů transatlantické spolupráce a má i nadále prvořadý význam pro vzájemnou bezpečnost spojeneckých a partnerských zemí, a opakuje proto, že je třeba vztahy posílit; připomíná, že na základě principu „jeden soubor sil“ nepředstavuje rozvoj obranných schopností EU konkurenční hrozbu pro alianci a bude přínosem pro země, které jsou stranami SBOP i NATO; připomíná, že účinnější spolupráce EU v oblasti bezpečnosti a obrany by se měla považovat za faktor, který posiluje evropský pilíř NATO a přispívá k tomu, že se EU více podílí na zajišťování vlastní bezpečnosti; domnívá se, že iniciativy v oblasti schopností by měly zajistit interoperabilitu se spojenci a usnadnit rychlé nasazení; se znepokojením konstatuje, že solidaritu aliance oslabily některé rozdílnosti po akcích Turecka ve východním Středomoří;

51. zdůrazňuje, že je třeba posílit postavení EU jakožto subjektu zajišťujícího námořní bezpečnost, odolnost EU a jejích členských států vůči krizovým situacím v jejich teritoriálních vodách a význam soudržné námořní strategie v boji proti nelegálním nestátním námořním subjektům; domnívá se, že je nezbytné harmonizovat intervenční pravidla, normy pro vybavení a posílit odbornou přípravu pracovníků s cílem provádět koordinované a jednotné akce v rámci evropských a mezinárodních operací nebo v případě námořních krizí, událostí a mimořádných událostí; zdůrazňuje, že je třeba, aby EU a NATO spolupracovaly s cílem dosáhnout společného účinného přístupu k hrozbám v oblasti námořní bezpečnosti, jako je přeshraniční a organizovaná trestná činnost, včetně sítí organizované trestné činnosti, které usnadňují obchodování s lidmi, zbraněmi a drogami, pašování a námořní pirátství;

52. silně podporuje strategické partnerství mezi EU a OSN v oblasti řešení krizí a civilních, policejních a vojenských mírových operací; vítá pokrok, kterého bylo dosaženo při provádění osmi společně stanovených a schválených priorit EU-OSN na období 2019–2021 v oblasti mírových operací a řešení krizí; naléhavě vyzývá členské státy, aby více přispívaly k mírové činnosti OSN, a vyzývá orgány EU, aby byly v tomto smyslu nápomocny; konstatuje, že bylo dosaženo určitého pokroku, pokud jde o posílení spolupráce mezi misemi a operacemi v této oblasti – zejména podepsáním rámcové dohody mezi EU a OSN o poskytování vzájemné podpory v rámci misí a operací v této oblasti ze dne 29. září 2020 – agendy týkající se žen, míru a bezpečnosti, která je podkladem pro provádění akčního plánu EU pro ženy, mír a bezpečnost, předcházení konfliktům a pokroku na politické a strategické úrovni; vyzývá EU a OSN, aby prozkoumaly další příležitosti k bližší spolupráci, zejména ve společných operačních prostorech, v oblastech, mezi které patří plánovaní předávání misí, opatření na podporu v této oblasti, výměna informací mimo oblasti misí a plánování pro nepředvídané události v souvislosti s onemocněním COVID-19 a rovněž v oblasti klimatu a obrany;

53. znovu potvrzuje, že navzdory brexitu zůstává Spojené království blízkým strategickým partnerem EU a jejích členských států, a že je prvořadé zachovat silnou a úzkou obrannou a bezpečnostní spolupráci mezi EU a Spojeným královstvím, jelikož EU i Spojené království sdílí stejné strategické prostředí a jejich mír a bezpečnost čelí stejným hrozbám; vybízí Spojené království, aby se zapojovalo do misí a operací SBOP, operací pro řešení krizí, rozvoje obranných schopností, příslušných agentur Unie, jakož i do projektů stálé strukturované spolupráce, a to při respektování rozhodovací samostatnosti EU, svrchovanosti Spojeného království a zásady vyvážených práv a povinností na základě účinné reciprocity a včetně spravedlivého a odpovídajícího finančního příspěvku; bere na vědomí vystoupení Spojeného království ze SBOP ke dni 31. prosince 2020; žádá, aby byly zavedeny rychlé postupy výměn s cílem zajistit kontinuitu misí a operací SBOP, v nichž hráli vyslaní britští pracovníci významnou úlohu;

54. vyzývá EU, aby udržovala užší spolupráci se stávajícími regionálními silami, jako je Africká unie, ECOWAS, Sdružení národů jihovýchodní Asie (ASEAN) a Arktická rada, a s podobně smýšlejícími zeměmi, které nejsou členy NATO;

55. vyzývá k systematičtějšímu provádění rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325 o ženách, míru a bezpečnosti, vzhledem k tomu, že od jejího přijetí uplynulo dvacet let, a k posílení agendy EU pro ženy, mír a bezpečnost; vyzývá ke smysluplnému začleňování hlediska rovnosti žen a mužů při formování SBOP, zejména prostřednictvím lepší genderové vyváženosti mezi pracovníky a ve vedení misí a operací SBOP a prostřednictvím specifického školení vyslaných pracovníků;

56. vyzývá k provedení rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 2250 o mládeži, míru a bezpečnosti a ke smysluplnému zahrnutí mládeže a její perspektivy do analýzy konfliktu, což podtrhne podporu, kterou poskytují mise a operace SBOP; vyzývá k přijetí opatření EU, která zvýší možnosti smysluplného zapojení mladých lidí do zachování a prosazování míru a bezpečnosti;

57. vyzývá EU, aby se zabývala setrvalými a rostoucími hrozbami pro ochranu a zachování kulturního dědictví a potírala pašování kulturních artefaktů, zejména v oblastech konfliktu; konstatuje, že zbavíme-li společnost jejího kulturního dědictví a historických kořenů, bude více náchylná k radikalizaci a celosvětovým džihádistickým ideologiím; žádá EU, aby vypracovala širokou strategii pro boj proti těmto hrozbám;

Zvyšování odolnosti a připravenosti Unie

58. je znepokojen tím, že někteří globální aktéři a rostoucí počet regionálních aktérů záměrně obcházejí nebo se pokoušejí zničit mezinárodní řád založený na pravidlech, multilateralismus a hodnoty udržitelného míru, prosperity a svobody, tedy základy, na nichž je postavena Evropská unie, čelí překážkám; konstatuje, že pandemie COVID-19 odhalila nové globální nestability a napětí a prohloubila ty stávající; zdůrazňuje, že pandemie posílila veřejnou podporu pro Unii, která bude méně závislá na zbytku světa, bude lépe chráněna a schopna jednat nezávisle; žádá posílení úlohy Evropské unie na mezinárodní scéně, větší evropskou jednotnost, solidaritu a odolnost a soudržnější zahraniční politiku s účinným multilateralismem jakožto ústředním prvkem; vítá závěry Rady z června 2020 podporující silnou Evropskou unii, která prosazuje mír a bezpečnost a chrání své obyvatele;

59. zdůrazňuje důležitou roli, kterou hrají ozbrojené síly během pandemie COVID-19, a vítá vojenskou pomoc civilním orgánům, zejména při budování polních nemocnic, převozu pacientů a dodávkách a distribuci vybavení; domnívá se, že tato cenná pomoc ukázala, že je třeba zhodnotit získané zkušenosti, aby bylo možné posílit vojenské prostředky a schopnosti členských států na podporu mechanismu civilní ochrany Unie, který je hlavním nástrojem k řešení mimořádných událostí, ale i pro účely humanitární pomoci; dále se domnívá, že v zájmu účinného řešení zdravotních krizí je zásadně důležité připravit vojenský zdravotnický personál členských států na rychlou účast; znovu upozorňuje na význam vzájemné pomoci a solidarity v souladu s čl. 42 odst. 7 Smlouvy o EU a článkem 222 Smlouvy o fungování EU;

60. zdůrazňuje význam vojenské mobility; domnívá se, že je nezbytné urychlit a usnadnit plnou vojenskou mobilitu v celé Evropě, a vyzývá proto ke zjednodušení a harmonizaci postupů, které členským státům umožní jednat rychleji, neboť vojenská mobilita je přínosná při řešení civilních krizí; trvá na tom, že je důležité, aby byl k dispozici odpovídající rozpočet na projekty vojenské mobility; vítá skutečnost, že projekt vojenské mobility je součástí stálé strukturované spolupráce; trvá na tom, že je třeba vytvořit evropské mechanismy zaměřené na usnadnění přeshraničního využití vojenských logistických schopností v zájmu zvládání podobných mimořádných událostí, které by umožnily lepší koordinaci, součinnost, solidaritu a podporu; trvá na tom, že taková pomoc a solidarita v době pandemií a podobných krizí by mohla být rozšířena mimo jiné na partnerské země v bezprostředním sousedství EU; zdůrazňuje, že je třeba zvýšit připravenost EU na chemické, biologické, radiologické a jaderné útoky a související kapacity; zdůrazňuje, že je třeba zintenzivnit monitorování a ochranu životně důležité a kritické infrastruktury, zejména pokud jde o podmořské internetové kabely z optických vláken;

61. domnívá se, že je důležité zajistit lepší provázanost vnitřních a vnějších aspektů politiky EU s cílem zajistit, aby směřovala k dosažení cílů společné zahraniční a bezpečnostní politiky, včetně energetické politiky EU;

62. domnívá se, že je nezbytné ochránit všechna slabá místa Evropské unie, aby se zajistila účinná společná obrana evropských občanů; se znepokojením bere na vědomí rostoucí militarizaci Krymského poloostrova a pokusy Ruské federace o destabilizaci černomořského regionu, přičemž tato situace byla na summitu NATO ve Walesu v roce 2014 vyhodnocena tak, že byla uznána zranitelnost východního okraje Severoatlantické aliance; vyzývá EU, aby uznala zranitelnost východoevropských členských států jako prostředek k posílení evropské obrany a aby společně s NATO vypracovala komplexní strategii pro zabezpečení a obranu východního křídla;

Aktivní boj proti hybridním hrozbám a předcházení jejich vzniku

63. vítá přijatý soubor priorit a zásad pro spolupráci EU v oblasti boje proti hybridním hrozbám a posílení odolnosti proti nim, včetně boje proti dezinformacím, hybridnímu válčení, špionáži, falešným zprávám a propagandě, a zavedení systému včasného varování, který podpoří spolupráci se skupinou G7 a s NATO; vyzývá EU a členské státy, aby rozvíjely a posilovaly zabezpečení svých informačních a komunikačních systémů, včetně zabezpečených komunikačních kanálů; zdůrazňuje, že je důležité a naléhavé nutné, aby EU posílila svou strategickou komunikaci a více do ní investovala, jakož i do svých schopností stát se odolnější, pokud jde o řešení veškerých zahraničních zásahů, které ohrožují její demokratický systém, svrchovanost a občany, a odrazování od nich; zdůrazňuje důležitou úlohu pracovní skupiny East StratCom a uznává důležitou práci vykonanou v rámci projektu „EU proti desinformacím“ a žádá další rozpočtovou a politickou podporu s cílem dále zlepšovat její schopnost bojovat proti dezinformacím a informovat o opatřeních a politikách EU;

64. zdůrazňuje, že je naléhavě nutné, aby EU zavedla důslednější strategii k odhalování agresivních a škodlivých desinformačních kampaní, které proti ní vedou třetí země a nestátní subjekty; zdůrazňuje, že je třeba přezkoumat mandát týmu ESVČ pro strategickou komunikaci s cílem řešit zahraniční vměšování a zainteresovat ověřovatele faktů, výzkumné pracovníky, začínající podniky a organizace občanské společnosti; trvá na tom, že je třeba poskytnout dostatečné personální a finanční prostředky všem útvarům EU, které se zabývají zahraničním vměšováním a dezinformacemi, aby bylo možné lépe odhalovat a vyšetřovat pokusy o zásah do demokratických procesů EU nebo do činností EU v zahraničí, a bojovat proti nim; zdůrazňuje, že je důležité spolupracovat a pomáhat partnerským zemím, zejména v bezprostředním sousedství EU, v jejich úsilí řešit nepřátelské zahraniční vměšování, zejména dezinformace a propagandu, a bojovat proti nim, neboť v mnoha případech se tyto činy snaží svést tyto země z cesty prodemokratických reforem a napadají evropské hodnoty a ideály;

65. vítá přijetí rozhodnutí Rady, které poprvé umožňuje EU zavést cílená omezující opatření pro odrazování od kybernetických útoků, které představují vnější hrozbu pro EU a její členské státy, včetně kybernetických útoků proti třetím zemím nebo mezinárodním organizacím, a pro reakci na ně, a uvalovat sankce na osoby nebo subjekty, které jsou za tyto kybernetické útoky odpovědné; zdůrazňuje, že je třeba zlepšit systém vízových omezení v rámci sankčního mechanismu EU, a to využíváním biometrických postupů pro udělování víz, s cílem zabránit subjektům zapojeným do hybridní války, aby mohly cestovat do EU pod falešnou identitou; zdůrazňuje naléhavou potřebu další integrace aspektů kybernetických hrozeb do systémů řešení krizí EU; zdůrazňuje, že užší spolupráce při předcházení kybernetickým hrozbám a boji proti nim je v současné době mimořádné zranitelnosti klíčová pro posílení mezinárodní bezpečnosti a stability v kyberprostoru; vítá značný pokrok, jehož v tomto ohledu dosáhl tým rychlé kybernetické reakce v rámci stálé strukturované spolupráce; vyzývá k posílení podpory Agentuře Evropské unie pro kybernetickou bezpečnost (ENISA) a k intenzivní koordinaci v této souvislosti se střediskem excelence NATO pro spolupráci při kybernetické obraně; vyzývá k větší koordinaci EU, pokud jde o společné přičítání odpovědnosti za nepřátelské kybernetické útoky, i k užší spolupráci s podobně smýšlejícími mezinárodními organizacemi a zeměmi; je obzvláště znepokojen neustálým odhalováním menších kybernetických útoků nebo neoprávněných vniknutí do systémů kritické infrastruktury, které jsou zatím neškodné, ale mohou mít velký dopad; naléhavě vyzývá členské státy, aby posílily své systémy kritické infrastruktury, jako je výroba elektrické energie a strategické komunikace, a to na všech úrovních;

66. uznává rostoucí význam kybernetických a automatizovaných zpravodajských schopností a zdůrazňuje, že tyto schopnosti představují hrozbu pro všechny členské státy a orgány EU; naléhavě vyzývá všechny orgány EU a členské státy, aby pokračovaly ve zdokonalování svých počítačových technologií a technologií umělé inteligence, a dále vybízí ke spolupráci na tomto technologickém pokroku;

67. zdůrazňuje, že je důležité vytvořit kapacity v oblasti kvantové výpočetní techniky, a připomíná, že je třeba posílit spolupráci mezi EU a USA v této oblasti s cílem zajistit, aby se kvantová výpočetní technika nejprve začala používat mezi partnery, kteří mají vřelé vztahy a podporují stejné cíle;

68. bere na vědomí rostoucí význam bezpečnosti vesmírného prostoru a satelitů; zdůrazňuje důležitou úlohu Satelitního střediska Evropské unie a pověřuje jej, aby vypracovalo analýzu bezpečnosti a nedostatků satelitů EU a členských států, pokud jde o odolnost vůči kosmickému smetí, kybernetickým útokům a přímým raketovým útokům, a aby o tom podalo zprávu;

Poskytnutí prostředků Unii k provádění SBOP

69. zdůrazňuje, že odpovídající úroveň finančních zdrojů, pracovníků a prostředků je klíčová pro zajištění toho, aby byla Unie dostatečně silná a schopná prosazovat mír a bezpečnost v rámci svých hranic i ve světě; vyzývá členské státy, aby projevily politickou vůli naplnit evropské ambice v oblasti obrany a aby dodržely své závazky;

70. lituje nedostatku ambicí Evropské rady ve víceletém finančním rámci (VFR), pokud jde o bezpečnostní a obranné iniciativy; naléhavě vyzývá Komisi, aby předložila a provedla ambiciózní strategický pracovní program pro Evropský obranný fond (na výzkumné i nevýzkumné programy), jehož účelem bude posílit společné akce a přeshraniční spolupráci v celé Unii, a pro vojenskou mobilitu s cílem pomoci členským státům jednat rychleji a účinněji, mimo jiné financováním dopravní infrastruktury dvojího užití a zjednodušením diplomatických oprávnění a celních předpisů; vyzývá EU, aby vybudovala svůj vlastní systém obrany před balistickými raketami a integrovaný a vrstvený strategický systém letecké obrany, který by byl rovněž navržen k obraně proti nadzvukovým střelám; připomíná, že evropští občané jasně a trvale vyzývají k posílení role Unie v zajišťování udržitelné stability a bezpečnosti, čehož lze dosáhnout pouze s potřebnými finančními prostředky a ambiciózním VFR v oblasti vnější činnosti a obrany;

71. varuje před nebezpečím nedostatečných ambicí, pokud jde o financování evropských iniciativ v oblasti obrany ve VFR, v kombinaci s významnými a nekoordinovanými škrty v národních rozpočtech na obranu, které jsou důsledkem koronavirové krize; zdůrazňuje, že je třeba, aby členské státy vyčlenily potřebné finanční prostředky na národní úrovni, a umožnily tak Unii působit jako celosvětový obhájce míru; z tohoto důvodu souhlasí s posouzením Evropského účetního dvora, že „členské státy EU zdaleka nemají vojenské schopnosti, které potřebují, aby mohly naplnit ambice EU ve vojenské oblasti“;

72. připomíná, že ačkoli projekty a iniciativy společné evropské obrany hrají významnou roli při řešení nedostatků v oblastech výzkumu a vývoje souvisejících s obranou, sdílení zdrojů a koordinaci úsilí, podstatná část prostředků na obranu využívaná pro mise SBOP je i nadále poskytována členskými státy a hrazena z vnitrostátních rozpočtů na obranu;

73. naléhavě vyzývá členské státy, aby dodržovaly svůj formální závazek na úrovni Rady a převzaly odpovědnost za svá rozhodnutí v Radě o nasazování civilních a vojenských misí tím, že poskytnou Unii potřebné personální zajištění a schopnosti pro dosažení cílů, které jednomyslně odsouhlasily, a tudíž naplňovaly svůj závazek k bezpečnější Evropské unii;

74. zdůrazňuje význam mezinárodní účasti na misích a operacích SBOP jakožto posílení evropských schopností a požaduje důraznější provádění stávajících rámcových dohod o účasti, které podporují kolektivní povahu příspěvků k míru a bezpečnosti;

75. bere na vědomí důležitou práci, kterou vykonalo středisko Satelitní středisko Evropské unie (EU SatCen), a zdůrazňuje, že Unie musí mít dostatečné zdroje v oblasti kosmického snímkování a shromažďování zpravodajských informací; zdůrazňuje dále, že EU SatCen by mělo mít prospěch ze strukturálních finančních prostředků Unie, aby mohlo nadále přispívat k činnosti Unie, zejména s cílem poskytovat podporu misím a operacím SBOP prostřednictvím satelitních snímků ve vysokém rozlišení;

Ustanovení ambiciózní agendy EU v oblasti celosvětové kontroly zbraní, nešíření zbraní a odzbrojení

76. je silně znepokojen současným ohrožením mezinárodních hodnot a právního státu a možným dalším úpadkem globální architektury nešíření zbraní a odzbrojení; obává se, že nedodržování hlavních smluv na kontrolu zbraní, odstoupení od nich nebo jejich neprodloužení by vážně poškodilo mezinárodní režimy kontroly zbraní, které desítky let zajišťovaly stabilitu, a naruší vztahy mezi státy disponujícími jadernými zbraněmi, a rovněž by mohlo přímo ohrozit evropskou bezpečnost, zejména kvůli absenci norem regulujících a omezujících použití taktických jaderných zbraní krátkého a středního dosahu a mohlo by vést k novým závodům v jaderném zbrojení; zdůrazňuje, že je naléhavě nutné obnovit přeshraniční důvěru;

77. se znepokojením bere na vědomí normalizaci nebezpečné rétoriky týkající se používání jaderných zbraní; znovu potvrzuje, že ve světě bez přítomnosti nebo šíření jaderných zbraní bude posílen mezinárodní mír a bezpečnost a že odzbrojení neznamená jen snížení počtu aktivních válečných hlavic, ale také snížení vojenské a politické úlohy přisuzované těmto zbraním;

78. znovu vyslovuje svou plnou podporu závazku EU a jejích členských států ke Smlouvě o nešíření jaderných zbraní jako základnímu kameni režimu nešíření jaderných zbraní a odzbrojení; opakuje své výzvy, aby EU zaujala pevný společný postoj před 10. hodnotící konferencí stran Smlouvy o nešíření jaderných zbraní, včetně požadavku, aby byla na konferenci přijata konkrétní a účinná opatření, která by byla klíčovým prvkem v zachování strategické stability a předcházení novému závodu ve zbrojení;

79. znovu vyjadřuje hluboké politování nad odstoupením USA a Ruské federace od Smlouvy o likvidaci raket středního a krátkého doletu; bere na vědomí odpovědnost Ruska za neúspěch smlouvy, neboť ji soustavně nedodržovalo; obává se, že konec této smlouvy by mohl vést k eskalaci napětí a zvýšení jaderných a vojenských hrozeb a rizik a zároveň ohrozit budoucnost režimů kontroly zbraní; zdůrazňuje, že se ostře staví proti jakýmkoli novým závodům ve zbrojení mezi USA a Ruskou federací a proti jejich možným důsledkům pro Evropu, jakož i proti opětovné militarizaci na evropské půdě; naléhavě vyzývá Radu a místopředsedu Komise, vysokého představitele, aby zahájili iniciativu vedenou EU s cílem prosadit změnu Smlouvy o likvidaci raket středního a krátkého doletu na mnohostrannou smlouvu;

80. připomíná, že základním kamenem celosvětové a evropské bezpečnosti a stability jsou účinné mezinárodní režimy kontroly zbraní, odzbrojení a nešíření zbraní;

81. vybízí USA a Ruskou federaci, aby pokročily v jednání o prodloužení nové Smlouvy o omezení strategických zbraní (START), která vyprší v únoru 2021; věří, že prodloužení této smlouvy by poskytlo oběma signatářům více času na jednání se záměrem dohodnout se na novém nástroji pro kontrolu zbraní; vyzývá k okamžitému zapojení dalších států, a zejména Číny, do všech stávajících smluv (jako jsou nová smlouva START, Smlouva o likvidaci raket středního a krátkého doletu a Smlouva o otevřeném nebi) nebo do budoucích jednání o nástrojích kontroly jaderných zbraní;

82. vyjadřuje politování nad tím, že Rusko plní své závazky vyplývající ze Smlouvy o otevřeném nebi selektivně; vyjadřuje hluboké politování nad rozhodnutím USA odstoupit od Smlouvy o otevřeném nebi – významného nástroje pro kontrolu zbraní, který přispěl k budování důvěry a poskytl menším státům cennou schopnost monitorovat a ověřovat vojenské aktivity jejich sousedů; vyzývá zbývající signatářské státy, aby pokračovaly v provádění této smlouvy a zároveň zajistily její funkčnost a užitečnost; vyzývá USA, aby zrušily své rozhodnutí odstoupit od Smlouvy o otevřeném nebi;

83. vítá finanční příspěvky EU projektům a aktivitám Organizace pro zákaz chemických zbraní (OPCW); vítá skutečnost, že Rada přijala režim horizontálních sankcí, které mají za cíl řešit rostoucí využívání a šíření chemických zbraní; odsuzuje nedávné použití chemických zbraní a domnívá se, že nedostatečná odpovědnost za tyto případy podkopává mezinárodní normy zakazující použití těchto zbraní; vyzývá EU, aby se ujala iniciativy k řešení otázky beztrestnosti za použití chemických zbraní a aby zvážila, jak posílit OPCW, aby byla zajištěna rychlá a přesná identifikace pachatelů a účinné mechanismy reakce; vyzývá EU, aby pokračovala v úsilí v boji proti šíření a používání chemických zbraní a v podpoře mezinárodního zákazu chemických zbraní v souladu s Úmluvou o chemických zbraních (CWC);

84. vyjadřuje vážné znepokojení nad pokusem o vraždu prominentního vůdce ruské opozice Alexeje Navalného pomocí zakázané nervově paralytické látky, což podle Úmluvy o chemických zbraních představuje použití chemické zbraně a jako takové je vážným porušením mezinárodních norem; žádá o nezávislé mezinárodní prošetření těchto událostí; vítá rozhodnutí Rady zavést sankce vůči všem osobám odpovědným za tuto otravu;

85. žádá místopředsedu Komise, vysokého představitele, aby předložil návrhy na rozšíření odborných znalostí v oblasti nešíření jaderných zbraní a kontroly zbraní v EU a aby zajistil, že EU bude v rozvoji a posilování globálních snah o nešíření a kontrolu zbraní na základě pravidel a vytváření architektury odzbrojení hrát rozhodnou a konstruktivní úlohu; v této souvislosti vítá jmenování nového zvláštního vyslance pro nešíření jaderných zbraní; uvědomuje si, že v oblasti kontroly zbraní je naléhavě nutné uzavřít nové mezinárodní dohody; konstatuje, že v souvislosti s jaderným odstrašováním může vývoj nadzvukových střel ohrozit zásady vzájemně zajištěného zničení, a vyzývá proto k uzavření celosvětové smlouvy o kontrole zbraní, která by se týkala použití, rozsahu, rychlosti, doktríny, kontroly jaderných hlavic a umístění nadzvukových zbraňových systémů poblíž pobřeží a kterou iniciovala EU;

86. opakuje, že je odhodlán usilovat o zachování účinných mezinárodních systémů kontroly a nešíření zbraní a odzbrojení, které jsou základem světové i evropské bezpečnosti; opakuje svou plnou podporu práci Úřadu OSN pro otázky odzbrojení a programu OSN pro odzbrojení; opětovně zdůrazňuje svůj závazek provádět politiku, jejímž cílem je dosáhnout pokroku na cestě k omezení veškerého jaderného arzenálu;

87. vítá závěry Rady týkající se přezkumu jejího společného postoje 2008/944/SZBP ze dne 8. prosince 2008, kterým se stanoví společná pravidla pro kontrolu vývozu vojenských technologií a vojenského materiálu ([13]); je pevně přesvědčen, že vzhledem k tomu, že je EU v oblasti obrany stále ambicióznější, je třeba dosáhnout větší konvergence, transparentnosti a vzájemného souladu politik členských států v oblasti vývozu zbraní a rovněž posílit veřejný dohled; vyzývá členské státy, aby překonaly své rozdílné výklady společného postoje a v plném rozsahu dodržovaly jeho osm kritérií, a zejména aby důsledně uplatňovaly čtvrté kritérium týkající se regionální stability a zastavily veškerý vývoz vojenského vybavení, které by mohlo být použito proti jiným členským státům; vítá úsilí o zvýšení transparentnosti a veřejné a parlamentní kontroly vývozu zbraní; vyzývá ke společnému úsilí o zlepšení posuzování rizik, kontroly koncovými uživateli a ověřování po dodávce;

88. naléhavě žádá členské státy, aby dodržovaly Kodex chování EU pro vývoz zbraní; připomíná, že je nutné, aby všechny členské státy důsledně uplatňovaly pravidla EU stanovená ve společném postoji Rady 2008/944/SZBP; připomíná, že členské státy se zavázaly k tomu, že na vnitrostátní úrovni zaujmou pevné stanovisko k politice vývozu zbraní do Turecka na základě ustanovení společného postoje 2008/944/SZBP a že budou přísně uplatňovat kritérium 4 týkající se regionální stability; opakovaně vyzývá vysokého představitele, místopředsedu Komise, aby v případě, že Turecko bude pokračovat ve svých stávajících nezákonných a jednostranných akcích ve východním Středomoří, které narušují svrchovanost členských států (především Řecka a Kypru) a porušují mezinárodní právo, a pokud se nezapojí do dialogu podle mezinárodního práva, zahájil v Radě iniciativu usilující o to, aby všechny členské státy v souladu se společným postojem zastavily vývoz veškerého vojenského vybavení do Turecka, včetně zbraní, zbraní pro zboží dvojího užití a know-how;

89. vítá činnosti EU zaměřené na podporu univerzální platnosti Smlouvy o obchodu se zbraněmi a vyzývá všechny přední země vyvážející zbraně, aby ji co nejdříve podepsaly a ratifikovaly;

90. konstatuje, že technologický vývoj v oblasti umělé inteligence přináší nové etické výzvy; vyzývá EU, aby stanula v čele mezinárodního úsilí o zavedení komplexního regulačního rámce, jenž by při vývoji a použití zbraní využívajících umělou inteligenci zajistil smysluplnou lidskou kontrolu nad zásadními funkcemi výběru cílů a útoků na cíle; vyzývá místopředsedu Komise, vysokého představitele, členské státy a Evropskou radu, aby přijali společný postoj k autonomním zbraňovým systémům, který zajistí smysluplnou lidskou kontrolu nad klíčovými funkcemi zbraňových systémů; trvá na zahájení mezinárodních jednání o společné definici a rámci pro používání zbraní s určitou mírou autonomie a vyzývá k přijetí právně závazného nástroje, který by zakazoval smrtící autonomní zbraně postrádající smysluplnou lidskou kontrolu;

91. vyzývá EU, aby se ujala vedoucí úlohy v celosvětovém úsilí o vytvoření komplexního a účinného celosvětového systému kontroly zbraní, pokud jde o šíření raket a technologií bezpilotních bojových prostředků;

Zajištění demokratického dohledu, legitimity a inkluzivního zapojení

92. zdůrazňuje, že je třeba, aby Parlament řešil všechny záležitosti obrany konzistentně; žádá, aby byl mandát podvýboru pro bezpečnost a obranu znovu posouzen a rozšířen s ohledem na rostoucí počet obranných iniciativ na úrovni EU a s ohledem na vytvoření Generálního ředitelství Komise pro obranný průmysl a vesmír;

93. vítá pravidelnou výměnu názorů s místopředsedou Komise, vysokým představitelem o otázkách SBOP a vyzývá místopředsedu Komise, vysokého představitele, aby zajistil náležité zohlednění názorů Parlamentu; zdůrazňuje, že je třeba zajistit pravidelné podávání informací ze strany zvláštních zástupců EU, zvláštních vyslanců EU a velitelů misí a operací; konstatuje, že před strategickým plánováním misí SBOP, změnami jejich mandátů a záměry ukončit je by měl být konzultován Parlament; vyzývá ke komplexnímu uplatňování článku 36 Smlouvy o EU;

94. zdůrazňuje, že je třeba rozvíjet stále užší spolupráci v oblastech SBOP s národními parlamenty, aby bylo dosaženo větší odpovědnosti, transparentnosti a kontroly;

95. opakuje, že je důležité zlepšovat nástroje dostupné občanské společnosti s cílem zajistit smysluplné a podstatné zapojení do formulování politik souvisejících s obranou a účinný dohled;

([13]) Úř. věst. L 335, 13.12.2008, s. 99.

o

o o

96. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Evropské radě, Radě, Komisi, vysokému představiteli Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, místopředsedovi Komise, generálnímu tajemníkovi OSN, generálnímu tajemníkovi NATO, agenturám EU působícím v oblastech bezpečnosti a obrany a parlamentům členských států.